

ת"פ 38285/05/17 - מדינת ישראל- המשרד להגנת הסביבה, המאשימה נגד א. כהן פינוי ומחזור פסולת בע"מ, יצחק כהן, רותם עוזרי

בית משפט השלום בקריית גת

18 ספטמבר 2019

ת"פ 38285-05-17 מדינת ישראל נ' א. כהן פינוי ומחזור פסולת בע"מ ואח'
בפני כב' השופט משה הולצמן
מדינת ישראל- המשרד להגנת הסביבה - המאשימה
ע"י ב"כ עוה"ד יפתח לנדאו ואח'
נגד
1. א. כהן פינוי ומחזור פסולת בע"מ
2. יצחק כהן
3. רותם עוזרי - הנאשמים
ע"י ב"כ עוה"ד ויקי שמעוני

גזר דין

1. בגדרו של הליך זה הוגש כתב אישום כנגד הנאשמים 1 ו-2 בטענה שהפעילו תחנת מעבר לא חוקית לפסולת בנייה בסמוך לביתו של הנאשם 2 במושב הודיה, ובעניינים של כל הנאשמים נטען שפינו פסולת שלא כדין למקום שאינו מורשה.
2. הנאשמת 1 הינה חברה פרטית שלה רישיון לאיסוף והובלת אשפה ופסולת למקומות מורשים (ללא מיון (ת/2)). הנאשם 2 הינו בעל שליטה ומנהל של הנאשמת 1. הנאשם 3 עבד כנהג שכיר אצל הנאשמת 1 בהתאם להנחיות שקיבל מהנאשם 2. הנאשם 3 הסיע ביום 19.7.2016 את המשאית שהייתה טעונה בפסולת בנייה למקום הנ"ל והשליך את מטענה על פני הקרקע.
3. בהכרעת דין שניתנה ביום 28.5.2018 ראיתי לנכון לזכות את הנאשמים מהעבירות שנטענו בעניינם בשל הפעלת תחנת מעבר לפינוי פסולת שלא כדין. הנאשמים 1 ו-2 הורשעו בעבירה של הפרה ואי קיום תנאים ברישיון עסק, וכל הנאשמים הורשעו בעבירה של פריקת פסולת בנייה באתר על פני הקרקע שבוצעה ביום 19.7.2016.
4. בדיון שנערך ביום 2.7.2019 ב"כ הצדדים טענו לעניין העונש.
5. בדיון הנ"ל ניתן גזר דין בעניינו של הנאשם 3, תוך שנלקחו בחשבון תפקידו כנהג המשאית, העבירה שבה הורשע, העדר עבר פלילי ומצבו הכלכלי, ונקבעו העונשים הבאים- שלושה חודשי מאסר ככל שיעבור את העבירה שבגינה הורשע בהליך זה במשך שנתיים, תשלום קנס בסך 8,000 ₪ ב- 20 שיעורים שווים ורצופים, וחתימה על התחייבות כספית בסך של 16,000 ₪ להימנע מביצוע העבירה בה הורשע בהליך זה למשך שנתיים.
6. נותר אפוא לגזור את דינם של הנאשמים 1 ו-2.

דין

עמוד 1

הבניית שיקול הדעת השיפוטי

7. בסימן א'1 לפרק ו'בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), נקבעו הכללים לגבי "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה".

"40ב. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה- העיקרון המנחה).

40ג. (א) בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט."

(ב) בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה."

8. לצורך בחינת מתחם הענישה יש לבחון את העניינים הבאים- א. הערך החברתי שנפגע בביצוע העבירה ומידת הפגיעה. ב. מדיניות הענישה הנהוגה. ג. נסיבות ביצוע העבירה ובכלל זה מידת אשמו של הנאשם.

לגבי אופן יישום סעיף 40ג לחוק העונשין, באשר להבניית מתחם הענישה, נקבע-

"מתחם הענישה יקבע אפוא בהתאם לעיקרון ההלימות, ועל מנת ליישמו יתחשב בית המשפט בשלושה אלה: ראשית, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; שנית, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. נבאר שיקולים אלו להלן, אך לפני כן נדגיש כי עקרון ההלימות מביא בחשבון את חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם. כלומר, יש להתחשב לא רק בסוג העבירה שבוצעה, אלא גם בנסיבות שבהן בוצעה ובמידת אשמו של הנאשם בביצועה".

ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל. 5.8.2013.

9. נבחן להלן את שלושת היסודות הקבועים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, לשם קביעת מתחם הענישה בעניין הנדון.

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה

10. בהלכה הפסוקה נקבע לא אחת לגבי החשיבות הרבה בשמירה על איכות הסביבה.

"האדם הוא חלק מסביבתו. הוא מקיים עם סביבתו יחסי גומלין. הוא משפיע על סביבתו והוא מושפע ממנה. הקרקע, המים, האוויר הם היסודות לקיום האנושי. במסגרתם "מנהלים הפרט והחברה את כל מעגל חייהם" (השופט אור בבג"ץ 244/00 עמותת שיח חדש, למען השיח הדמוקרטי נ' שר התשתיות הלאומיות [1], בעמ' 62). הם הבסיס לקיום הפיזי. הם הבסיס לקיום הרוחני.

איכות החיים נקבעת על-פי איכות הסביבה. אם לא נשמור על הסביבה, הסביבה לא תשמור עלינו. מכאן החשיבות הרבה- לכל פרט ופרט ולחברה ככלל - בשמירה על איכותה של הסביבה שבה מתנהלים חיינו."

בג"ץ 4128/02 אדם טבע ודין- אגודה ישראלית להגנת הסביבה נ' ראש-ממשלת ישראל. פסקה 10. 16.3.2004.

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה שיש בעבירות הגורמות לנזק לסביבה, ועל חובתנו, כחברה וכבני-תרבות, להקפיד ולשמור על נקינות, חוסנה ושלמותה של הסביבה בה אנו חיים"

רע"פ 362/13 עלי חסן גמיל נ' מדינת ישראל. פסקה 18. 27.08.2013.

"בית-משפט זה עמד בעבר על הנזק הרב העלול להיגרם לכלל החברה בשל ביצוע עבירות הנוגעות לפגיעה באיכות הסביבה, בציינו: "שמירת הפסולת או פיזור וניקוז בדרך בלתי מבוקרת תביא לפגיעה - לעיתים פגיעה אנושה - באיכות החיים, בצחות האוויר, בזיהום מי-תהום, בהשמדת החי" (רע"פ 7861/03 מדינת ישראל נ' המועצה האזורית גליל תחתון (טרם פורסם)). הצורך החברתי הגובר בשמירה על משאבי הטבע ההולכים ומתדלדלים וההכרה בנזק שנגרם לכלל הציבור בשל זיהום הטבע והסביבה, חייבה את המחוקק לקבוע רמת ענישה משמעותית לעוברים עבירות אלו, ואת בית-המשפט בתורו לנקוט מדיניות ענישה מחמירה כלפיי אותם עבריינים (ראו, רע"פ 244/96 כים ניר ניהול שירותי תעופה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 529)"

רע"פ 1223/07 סח עלי מורשד נ' מדינת ישראל המשרד לאיכות הסביבה. פסקה 4. 12.02.2007

"... בצדק הדגיש בית-המשפט קמא את הצורך בענישה משמעותית לאלה המזהמים את הטבע בניגוד לחוק וממניעים של כדאיות כלכלית ...".

11. בשים לב לקביעות שנעשו בהלכה הפסוקה באשר לחשיבות השמירה על איכות הסביבה, ובכלל זה לגבי השלכת פסולת באופן בלתי מבוקר ובניגוד לדין, יש לקבוע כי מידת הפגיעה שנגרמה על ידי הנאשמים באינטרס הציבורי המוגן הינה בשיעור ניכר.

מדיניות הענישה הנהוגה

12. מסקירת פסיקה רלנבטית עולה התמונה הבאה-

בעניין שנדון ב-עפ"ג (מחוזי ת"א) 13950-01-11 בע"פ 17138-01-11 כהן נ' מדינת ישראל-המשרד להגנת הטבע (30.03.2011), הנאשמים/המערערים, החברה והנאשם 2, הורשעו בשני כתבי אישום בגין שלושה אירועים של השלכת פסולת ברשות הרבים, וניהול עסק ללא רישיון, ונגזרו העונשים הבאים- על החברה- קנס בסך של 150,000 ₪ והתחייבות בסך של 300,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות מסוג אלה שהורשעה בהן; הנאשם 2- קנס בסך של 150,000 ₪, או 15 חודשי מאסר תמורתו; מאסר על תנאי של 3 חודשים, שיופעל אם יעבור אחת העבירות שהורשע בהן, והתחייבות כספית על סך 400,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות על-פי חוק שמירת ניקיון או הקשורות לאיסור לכלוך והשלכת פסולת. ערכאת הערעור הותירה על כנם את העונשים

שנפסקו תוך שצוין כי לחובתו של הנאשם נזקפו חמישה עשר הרשעות קודמות, ובכלל זה בגין עבירות של שמירת הניקיון ולמרות זאת הוא שב וביצע עבירות אלה, ובנסיבות העניין, בהעדר הרתעה של ממש, היה מקום להטיל עליו קנס משמעותי נוכח הטלת עונש של מאסר על תנאי ולא מאסר בפועל.

בעניין שנדון ב-ע"פ (מחוזי חיפה) 53133-07-11 עאסי שעבאן נ' מדינת ישראל משטרת ישראל (12.1.2012), נדחה ערעורו של הנאשם, שהורשע בשל השלכת פסולת מספר פעמים במועד מסוים, מטרד לציבור והפעלת עסק ללא רישיון, ונגזרו עליו קנס בסך של 80,000 ₪, או 4 חודשי מאסר תמורתו, 4 חודשי שלילת רישיון נהיגה על תנאי למשך שנתיים ממועד מתן גזר הדין, והתנאי הוא שלא יעבור בתקופה זו עבירה לפי חוק שמירת הניקיון, והתחייבות בסך של 100,000 ₪ למשך 3 שנים להימנע מביצוע עבירות לפי חוק שמירת הניקיון בקשר לרכב.

בעניין שנדון ב-ת"פ (שלום פ"ת) 14657-06-09 מדינת ישראל נ' אל סיד (7.10.2014), הנאשם הורשע בשפיכת פסולת ממשאית שבבעלותו במועד מסוים ובניהול עסק ללא רישיון. לנאשם לא היה עבר פלילי לפני ואחרי ביצוע העבירה. על הנאשם נגזרו 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור את העבירות בהן הורשע. 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים את העבירה בניגוד לחוק שמירת הניקיון שבה הורשע. קנס בסך של 75 אלף ₪ או 7 חודשי מאסר תמורתו, והתחייבות בסך של 75 אלף ₪ להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירות בהן הורשע.

בעניין שנדון ב-ת"פ (שלום כ"ס) 27655-11-09 מדינת ישראל נגד תקלה, הנאשם הורשע בהשלכת פסולת ברשות הרבים, ונגזרו עליו קנס בסך 50,000 ₪, או שנה וחצי מאסר תמורתו אם הקנס לא ישולם, פסילה מותנית למשך 3 חודשים של רישיון הנהיגה והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור הנאשם את העבירה בה הורשע, והתחייבות בסך 50,000 ₪ לפיה יימנע מלעבור את העבירה בה הורשע במשך 3 שנים.

ערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי (ע"פ 38316-10-13 תקלה נ' מדינת ישראל; 8.5.2014), ולבית המשפט העליון (רע"פ 3780/14 תקלה נגד מדינת ישראל; 29.5.2014), נדחו.

בעניין שנדון ב-עפ"ג (מחוזי חיפה) 41577-08-14 מדינת ישראל נ' מוחמד מנאע (13.11.2014), הנאשמים (חברה בע"מ, בעל השליטה ומנהל החברה, ועובד שכיר), הורשעו על פי הודאתם בעבירות לפי חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984, חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, וחוק אוויר נקי, התשס"ח-2008, בשל השלכת פסולת ברשות הרבים במועד מסוים, והצתת הפסולת ושריפתה במועד אחר. בית המשפט המחוזי ראה לנכון לקבל את ערעור המדינה ולהחמיר בסכומי הקנסות שהושטו על הנאשמים, וקבע שהיה מקום להעמיד את הרף התחתון של הקנסות לחברה ולבעל השליטה על סך של 40,000 ₪ ו-25,000 ₪, בהתאמה. לאור מצבם הכלכלי הנטען של הנאשמים, העדר עבר פלילי ולאור העובדה שהודו בעבירות, נגזרו על החברה קנס בסך של 50,000 ₪ (בתשלומים), ועל בעל השליטה קנס בסך של 30,000 ₪ (בתשלומים), או שישה חודשי מאסר תמורתו (התחייבויות כספיות בגובה הקנסות נותרו ללא שינוי). עוד צוין כי-

"במקרים בהם פוגעים מבצעי עבירה מטעמים כלכליים בלבד באיכות הסביבה, וכפועל יוצא מכך מסכנים את שלום ובריאות הציבור, יש לגזור קנסות גבוהים אף יותר מאלו שפורטו לעיל. ענישה כלכלית מכאיבה הופכת את העבירה לבלתי כדאית מבחינה כלכלית, ובדרך זו מפחיתה את התמריץ לביצועה".

בעניין שנדון ב-ת"פ (שלום נצרת) 23724-10-09 מדינת ישראל נ' סלים ביאטרה (5.1.2011), הנאשמים הורשעו עפ"י הודאתם, במסגרת הסדר טעון, בעבירות של איסור לכלוך והשלכת פסולת ומטרד לציבור, כאשר

הנאשם 1 הורשע גם בעבירה של ניהול עסק ללא רישיון, וזאת בשל שתי השלכות פסולת ברשות הרבים. על הנאשם 1 נגזרו מאסר על תנאי של 6 חודשים, שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים, קנס בסך 80,000 ₪ (בתשלומים) או 6 חודשי מאסר תמורתו, והתחייבות בסך 50,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מהיום מעבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים. על הנאשם 2 שעבד כנהג בעסקו של הנאשם 1, נגזרו מאסר על תנאי של 4 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מהיום עבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים. קנס בסך 35,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם מתוך הפקדות בסכום זה במסגרת תיק ב"ש 1705/09 (מחוזי נצרת) וה"ת 17755-05-09 (שלום נצרת), והתחייבות בסך 25,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מהיום מעבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים.

בעניין שנדון ב-ע"פ (מחוזי ב"ש) 9068-09-15 מ.ס. פינוי אשפה בע"מ נ' המשרד לאיכות הסביבה/שלומציון (24.12.2015), נגזרו על הנאשמים, שהורשעו בהשלכת פסולת, קנסות בסך של 65,000 ₪ (על החברה) ובסך של 45,000 ₪ (על נאשם נוסף), ונקבע-

"מתחם העונש ההולם לעבירה יחידה הוא בעשרות אלפי שקלים. בעניין זה אפנה, למשל, לעפ"ג (חיפה) 41577-08-14, מדינת ישראל נ' מנאעה ואח', פסק דין מיום 13.11.2014; ע"פ (מרכז) 38316-10-13, תקלה נ' מדינת ישראל, פסק דין מיום 08.05.2014, זהו פסק דין אליו גם הפנה בא-כוח המשיבה, שם נגזרו קנסות בסכומים של 75,000 ₪ ו-50,000 ₪ וכן נפסל רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי; ת"פ (שלום נצרת) 23724-10-09, גם שם היה מדובר בעבירה אחת והושטו קנסות של 80,000 ₪ ו-35,000 ₪. סיכומי של דבר, מתחם הענישה ההולם אשר נקבע על ידי בית המשפט, בדין נקבע".

13. מהמקובץ לעיל עולה כי סכומי הקנס שהוטלו בפסיקות של בית המשפט, נעו בין 20,000 ש"ח ל-75,000 ₪, בשל השלכה אחת של פסולת ברשות הרבים, בשים לב לכלל נסיבות המקרה הנדון, ויש לשים לב לקביעתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע כי מתחם העונש ההולם בגין השלכת פסולת יחידה עומד על עשרות אלפי שקלים.

קביעת מתחם העונש ההולם- נסיבות ביצוע העבירה

14. בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה תיעשה לפי הרשימה בסעיף 40.ט לחוק העונשין, כדלקמן-

"(א) בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם כאמור בסעיף 40ג(א), יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם: (1) התכנון שקדם לביצוע העבירה. (2) חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה. (3) הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה. (4) הנזק שנגרם מביצוע העבירה. (5) הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה. (6) יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו. (7) יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה. (8) מצוקתו הנפשית של הנאשם עקב התעללות בו על ידי

נפגע העבירה. (9) הקרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'1.
(10) האכזריות, האלימות וההתעללות של הנאשם בנפגע העבירה או ניצולו.
(11) הניצול לרעה של כוחו או מעמדו של הנאשם או של יחסיו עם נפגע העבירה".

(ב) לעניין נסיבות כאמור בסעיף קטן (א)(6) עד (9), בית המשפט יתחשב בהן ככל שסבר שהן מפחיתות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם, ולעניין נסיבות כאמור בסעיף קטן (א)(10) ו-(11) - ככל שסבר שהן מגבירות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם".

15. רשימת הנסיבות המנויות בסעיף 40.ט לחוק העונשין, אינה מהווה רשימה סגורה, ולבית המשפט קיימת הסמכות לשקול נסיבות נוספות בעת בחינת מתחם הענישה הראוי בנסיבות העניין, לפי האמור בסעיף 40יב לחוק העונשין.

"אין בהוראות סעיפים 40ט ו-40יא כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת מתחם העונש ההולם, וכן נסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה לשם גזירת העונש המתאים לנאשם".

בע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.2013) נקבע-

"הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה הנבחנות בעת קביעת מתחם הענישה (כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין), והנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הנבחנות בגזירת העונש (כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין) אינן רשימה סגורה, ואין בנסיבות שציין המחוקק ופרטן במפורש, כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לשקול נסיבות נוספות" (פסקה 22).

16. הנאשמים 1 ו-2 הורשעו בעבירה של בעבירה של הפרה ואי קיום תנאים ברישיון עסק, לפי סעיפים 4, 7 ו-14 לחוק רישוי עסקים, ובעבירה של פינוי פסולת שלא כדין, לפי סעיף 7(ד) וסעיף 13(ב)(4) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984, ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשמים 1 ו-2 הפרו, כאמור, את תנאי רישיון העסק של הנאשמת 1, לפי פריט רישוי 5.1 לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), התשע"ג-2013, בכך שפעלו, ביום 19.7.2016, באמצעות הנאשם 2, לפינוי פסולת בניין, למקום שאינו אתר הטמנה מורשה, והשליכו אותה ברשות הרבים, וזאת בניגוד לתנאי רישיון העסק שניתן ל"הובלה ושינוע פסולת למקומות מורשים (ללא מיון)" (ת/2 ו-ת/3).

בעניין שנדון ב-ע"פ (מחוזי ב"ש) 44783-10-18 שמעון איבגי נ' מדינת ישראל- המשרד לאיכות הסביבה (24.5.20189) נקבע כי "בעבירות רישוי עסקים הענישה תהיה לעולם מושפעת מהנסיבות, בהן משך זמן ביצוע העבירה, סוג העסק, היקפו, מטרות הרישוי בסוג העסק (על פי הטבלה אשר בצו רישוי עסקים), מידת הריחוק של העסק מקיום התנאים לקבלת רישיון ועוד. שכן, פרמטרים אלה קובעים את מידת אשמו של הנאשם, ועמו את מתחם העונש הראוי" (פסקה 62).

עם זאת, ומבלי לגרוע מהחומרה הכרוכה בהתנהלות הנאשמים הנ"ל, יש להביא בחשבון שהמדובר בהשלכה אחת של פסולת ברשות הרבים, ובהפרה אחת של תנאי הרישיון, ככל שהדברים נוגעים להליך הנדון.

יש ליחס את המשקל הראוי לכך שהנאשם 2 הנחה את הנאשם 3 לפרוק את הפסולת ברשות הרבים, ולא באתר הטמנה מורשה. הנאשם 2 העלה טענה כי אתר ההטמנה המורשה של יצחק קראדי היה סגור באותו המועד, אך לא הוצגו ראיות לכך, וקראדי לא הובא לעדות למרות שנקבע דיון הוכחות נוסף לצורך העדות. ניתן אפוא ליחס לנאשמים 1 ו-2, באמצעות הנאשם 2, תכנון מוקדם לפריקת הפסולת ברשות הרבים, תוך פגיעה של ממש באינטרס של שמירה והגנה על הסביבה ואיכות החיים של הציבור.

ב"כ הנאשמים 1 ו-2 טען שהמטען שנפרק מהמשאית לא היה של פסולת בנייה אלא של פלטות בטון שהנאשם 2 ביקש לעשות בהן שימוש בחצריו שהינם סמוכים למקום הפריקה, ואכן עשה בהן שימוש, אך סבורני שאין בטענות אלה כדי לסייע להם. יש מקום לסווג את המטען שנפרק מהמשאית, שעיקרו היה פלטות של בטון, כפסולת בניין, וגם אם אניח שהייתה כוונה לעשות בהן שימוש הרי שלא ניתן הסבר של ממש מדוע נפרקו ברשות הרבים ולא בחצריו של הנאשם 2, ולא הוצגו ראיות של ממש לגבי השימוש שנעשה בהן.

17. ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם לגבי עבירת השלכת הפסולת שבה הורשעו הנאשמים 1 ו-2 הינו בין 20,000 ₪ לבין 80,000 ₪, לפי מדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה, ולטעמו יש להעמיד את הקנס על סך של 50,000 ₪ לכל אחד מהנאשמים, והתחייבות להמנע מביצוע עבירה דומה על כפל הסכום.

ב"כ הנאשמים 1 ו-2 טען כי מתחם העונש ההולם הינו בין 10,000 ₪ לבין 40,000 ₪, וביקש לראות את הנאשמים כגוף אחד לצורך החיוב בקנס ולהעמידו על סך של 10,000 ₪.

18. ב"כ המאשימה טען שהכנסותיה של הנאשמת 1 מפעילותה בהובלת פסולת נמוכות למדי, הפעילות מתבצעת על ידי משאית אחת, כל הכנסתו של הנאשם 2 הינה מפעילות החברה, והוא מטופל בארבעה ילדים.

לא הוצגו לעיוני ראיות לגבי מחזורה העסקי של הנאשמת 2, או הכנסותיו של הנאשם 1.

עם זאת, יש להביא בחשבון שהנאשמת 1 מפעילה משאית אחת, כך לפי הטענה, הדעת נותנת שבצד ההכנסות יש צורך בהוצאות שונות, ויש לתת משקל למצבו המשפחתי של הנאשם 2.

19. מהמקובץ לעיל, סבורני שיש להעמיד את מתחם הענישה ההולם בעניינה של הנאשמת 1 בין 35,000 ₪ לבין 75,000 ₪, בהיות בעלת רישיון העסק להובלת פסולת לאתרי הטמנה מורשים, ומכיוון שפינוי פסולת הבניין ופריקתה ברשות הרבים נעשו במסגרת עסקיה, ולהעמידו בעניינו של הנאשם 2 בין 25,000 ₪ לבין 75,000 ₪. את ההתחייבויות הכספיות יש להעמיד עד לכפל סכומי הקנס. את עונש המאסר על תנאי, בענינו של הנאשם 2, ניתן להעמיד בין שלושה חודשים לשישה חודשים למשך שנתיים.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

20. ב"כ המאשימה הציג פסק דין שניתן על יסוד הסכמת הצדדים, ב-ת"א 54393-11-10 (שלום קריית גת) רשות הפיתוח באמצעות מנהל מקרקעי ישראל נ' כהן יצחק (שרון), בעניינו של הנאשם 2, למתן צו מניעה קבוע האוסר עליו לחזור ולקיים שימוש חורג בגוש 2683, חלקות 22, ו-26, ובכלל זה לגבי שפיכת פסולת ועודפים במקרקעין הנ"ל, תוך חיובו בהוצאות המשפט. פסק הדין ניתן ביום 3.11.2011.

באשר למשקל שניתן ליחס לפסק הדין יש לשים לב לעניינים הבאים - תוכנו של פסק הדין מדבר בעדו, וניתן ללמוד שאין זו הפעם הראשונה שהנאשם היה מעורב בהשלכת פסולת במקרקעין הנ"ל. עם זאת, התובענה שעמדה ביסודו לא הוצגה לעיוני. פסק הדין לא הוצג לנאשם 2 בחקירתו הנגדית והוא לא נשאל לגבי הנסיבות הנוגעות אליו, ומשכך נסיבות העניין לא הובהרו די הצורך, ויש לשים לב שפסק הדין ניתן לפני כשמונה שנים.

21. הנאשמים 1 ו-2 כפרו בטענה לפיה נפרקה פסולת בניין במקום וטענו לפריקת פלטות בטון שלסברתם אין מקום לסווגן כפסולת בניין, ומכאן שהיה צורך לנהל את ההליך גם לצורך בירור הטענות גם בעניין זה, ועם זאת יש לזכור שהנאשמים 1 ו-2 זוכו מחמת הספק מהעבירות שעניין ניהול תחנת מעבר לא חוקית.

ב"כ הנאשמים 1 ו-2 טען שהשטח הרלבנטי פונה מכל הפסולת שהייתה במקום, למרות שזו לא הונחה על ידם, או מטעמים. לעניין זה הוצגו תמונות לגבי מצב הדברים לפני ואחרי הפינוי והניקוי (נ/1-נ/5), אלא שלא מצאתי הקבלה בין התמונות שצולמו לפני הפינוי הנטען לבין אלה שצולמו לאחר מכן, ולא ניתן לדעת בבירור האם בוצע פינוי באופן מלא.

ב"כ הנאשמים 1 ו-2 טען שנערך ביקור במקום על ידי נציג הנאשמת שהוציא מזכר לגבי פינוי הפסולת מהמקום, אלא שהוא לא הובאה עדות בעניין זה, והמזכר, ככל שהוצא, לא הוצג לפניי.

עם זאת, ניתן להתרשם מהתמונות שנעשה פינוי וניקיון באותו חלק של השטח שהוצג בהן.

(למען הסדר אציין שהסתייגותו של ב"כ המאשימה לגבי התמונות הנ"ל, נרשמה בעמוד 37, שורות 7-8, במהלך טיעוניו של ב"כ הנאשמים).

הנאשם 2 הורשע בעבר בעבירות שונות שאינן נמנות על העבירות הנוגעות להליך זה (ת/13), וכפי שטען ב"כ המאשימה אין המדובר ברישום פלילי מכביד (עמוד 38, שורות 6-7).

לא הוצג רישום פלילי בעניינה של הנאשמת 1.

יש להביא בחשבון שתשלום הקנסות שיושטו על הנאשמים 1 ו-2 יעשה מתוך ההכנסות מפעילות העסקית של הנאשמת 1, ומכיוון שנטען שההכנסות נמוכות, למרות שלא הוצגו ראיות בעניין זה, הרי שלא מן הנמנע שתשלומם יגרום להכבדה על פעילותה הפיננסית של הנאשמת 1 וישליך על הכנסותיו הפנויות של הנאשם 2.

סיכום ביניים

22. מהמקובץ לעיל, ובהינתן האיזון הראוי בין מתחם העונש ההולם לבין הנסיבות שאינן קשורות לבצוע העבירה סבורני שיש מקום להעמיד את הקנס הכספי בעניינה של הנאשמת 1 על סך של 40,000 ₪, ושל הנאשם 2, על סך של 35,000 ₪.

ההתחייבויות הכספיות יעמדו על כפל סכומי הקנס, על מנת להגביר את ההרתעה מפני הישנות העבירות בעתיד. עונש מאסר על תנאי בעניינו של הנאשם 2 יעמוד על שלושה חודשים למשך שנתיים.

התוצאה

23. לאור האמור לעיל מצאתי לנכון לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים-

א. הנאשמת 1 תישא בקנס בסך של 40,000 ₪. הקנס ישולם ב- 40 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 15.10.2019, ועד ל- 15 לכל חודש עוקב עד לפירעון המלא. לא ישולם אחד מן התשלומים האמורים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.

ב. הנאשמת 1 תחתום על התחייבות עצמית בסך 80,000 ₪ להימנע מלעבור עבירה שבה הורשעה בהליך זה למשך שנתיים ממועד מתן גזר הדין.

הנאשמת 1 תחתום על ההתחייבות הנ"ל בתוך 3 ימים וככל שלא תחתום עליה המזכירות מתבקשת להודיע על כך.

ג. הנאשם 2 יישא בשלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, ממועד גזר הדין, כאשר התנאי יופעל ככל שיעבור עבירה שבה הורשע בהליך זה במהלך התקופה האמורה.

ד. הנאשם 2 יישא בקנס בסך של 35,000 ₪, או שלושה חודשי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב- 35 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 15.10.2019, ועד ל- 15 לכל חודש עוקב עד לפירעונו המלא. לא ישולם אחד מן התשלומים האמורים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

ה. הנאשם 2 יחתום על התחייבות עצמית בסך 70,000 ₪ להימנע מלעבור עבירה שבה הורשע בהליך זה למשך שנתיים ממועד מתן גזר הדין. לא תחתם התחייבות כספית על ידי הנאשם 2 בתוך 14 ימים מהיום, יאסר הנאשם למשך 60 יום.

24. ערעור בזכות ניתן להגיש לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, י"ח אלול תשע"ט, 18 ספטמבר 2019, בנוכחות באי כוח הצדדים והנאשם 2.